

IV. Susținerile părților **Susținerile petentului**

4.1.1. Petentul sesizează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării un aspect legat de acordarea drepturilor salariale pentru angajații din cadrul Ministerului Administrației și Internelor și anume faptul că nu i s-a acordat *sporul de fidelitate* pentru perioada cât a avut calitatea de militar, respectiv cât a fost jandarm.

4.1.2. Petentul arată că are o vechime de 17 ani ca ofițer activ în structurile Ministerului Administrației și Internelor și consideră că nu a beneficiat de *sporul de fidelitate* din cauza tratamentului discriminatoriu și lipsit de consecvență al reglementărilor în domeniul financiar ce a fost lăsat la libera apreciere a emitentului, respectiv al M.A.I.

4.1.3. Petentul menționează că prin Legea nr. 138/1999 privind salarizarea personalului militar din structurile de apărare națională, siguranță și ordine publică *sporul de fidelitate* nu a fost reglementat în niciun fel, dar prin O.G. 38/2003 (norme salarizare polițiști) și ulterior, prin Ordinul M.A.I. nr. S/629/30.09.2008, acesta a fost acordat doar polițiștilor.

4.1.4. Potrivit art. 6 din O.G. 38/2003 "*pentru activitatea desfășurată în instituțiile din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională în calitate de militar, polițist, funcționar public și personal contractual, polițiștilor li se acordă un spor de fidelitate de până la 20% din salariul de bază în condițiile stabilite prin ordin al ministrului de interne*", aspect considerat de petent că duce la o tratare discreționară față de cei care au calitatea de militari în cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

4.1.5. Petentul precizează că actul normativ menționat mai sus reprezintă normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la salarizarea polițiștilor. Totodată, Ministerul Administrației și Internelor a emis și norme metodologice de aplicare a salarizării și pentru militari (Ordinul 275/2002), dar în care nu a prevăzut și reglementat situația acordării respectivului spor de fidelitate. Așa cum prevede O.G. nr. 38/2003 pentru polițiști s-a luat în calcul toată vechimea avută ca și militari, respectiv până la apariția Legii nr. 360/2002, statutul polițistului.

4.1.6. Petentul subliniază faptul că, la pct. 4.1.1. normele metodologice specifică faptul că "*prin activitatea desfășurată în calitate de militar se înțelege perioada cât polițiștii au făcut parte din cadrele militare în activitate...*".

4.1.7. Petentul consideră că, în situația semnalată, *sporul de fidelitate* s-a acordat tocmai ținându-se cont de vechimea ca și militar a tuturor polițiștilor. Mai mult, acordarea *sporului de fidelitate* este strâns legată de recunoașterea vechimii (*sporul de vechime*) în sistem, cele două neputând fi separate. Petentul apreciază că nu se poate acorda *sporul de fidelitate* fără vechime în sistem.

4.1.8. În practica judiciară a instanțelor din România s-au făcut diferite aprecieri cu privire la acordarea *sporului de fidelitate* în sensul că acesta "*are ca scop recompensarea salariatului pentru anii lucrați în instituție, asigurând stabilitatea personalului*" (Decizia 172/02.02.2009 a Curții de Apel Galați).

4.1.9. Petentul menționează că apartenența ca și militar, cât și ca polițist în structurile Ministerului Administrației și Internelor, nu ar trebui să fie diferențiate în privința fidelității și implicii a vechimii în sistem. Petentul consideră că raportul de muncă al unui jandarm cu instituția unde lucrează nu comportă diferențieri față de raportul de muncă al unui polițist în privința respectării unor drepturi salariale echitabile, ținând cont că ambele instituții își desfășoară activitatea pe același domeniu al siguranței și ordinii publice. În conformitate cu prevederile Legii nr. 284/2010 și Legii nr. 285/2010 acordarea *sporului de fidelitate* nu mai este reglementată, dar suma ce revine fiecărui polițist se află inclusă în "*sumele compensatorii*" de pe înscrisul rezumativ al drepturilor salariale lunare. Cerința de *fidelitate* față de instituție apare cuantificată în fișele anuale de evaluare sub noțiunea de *loialitate*.

4.1.10. Petentul arată că, în condițiile date, atât polițistului cât și jandarmului li se cere să fie loiali și fideli instituțiilor unde își desfășoară activitatea, ori, dacă în cazul polițistului cerința este și răsplătită și cuantificată, în cazul lucrătorului jandarm acest aspect nu este reglementat în niciun fel. Față de cele menționate mai sus, petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să constate dacă în situația sesizată există tratament discriminatoriu față de cei care au calitatea de militari în cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. În punctul de vedere formulat, Ministerul Administrației și Internelor arată că, raportat la aspectele semnalate în conținutul petiției, anume aplicarea unor norme juridice stabilite prin acte normative la nivel de lege, se impune invocarea *excepției necompetenței materiale* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării de a se pronunța, de a face o analiză din punct de vedere a compatibilității unor texte de lege în raport cu normele legale referitoare la discriminare sau la egalitatea în drepturi.

4.2.2. Partea reclamată semnalează faptul că, așa cum reiese clar din Decizia Curții Constituționale a României nr. 997/2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate substitui, sub aspectul atribuțiilor, altor instanțelor în vederea soluționării unor petiții ale cetățenilor cu privire la acte normative (inclusiv la nivel de lege) pe care le consideră a fi discriminatorii, iar atribuțiile în ceea ce privește controlul constituționalității legilor/ordonanțelor, prin prisma încălcării prevederilor art. 16 din Constituția României, republicată, revin, potrivit legii fundamentale, Curții Constituționale.

4.2.3. Potrivit deciziei mai sus menționate prevederile art. 20 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate, în sensul că acordă Consiliului competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.

4.2.4. Având în vedere faptul că *in fapt* petentul sesizează Consiliul cu privire la existența unor dispoziții legale considerate ca fiind discriminatorii deoarece instituie anumite diferențieri între personalul Ministerului Administrației și Internelor în ceea ce privește acordarea sporului de fidelitate și că *in drept* există prevederi legale referitoare la competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, precum și în Constituția României, republicată, partea reclamată apreciază că nu se încadrează în sfera atribuțiilor Consiliului construcția legislativă a regulilor referitoare la stabilirea drepturilor salariale (inclusiv a sporurilor), Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării neputând să se pronunțe asupra textelor de lege.

4.2.5. Partea reclamată menționează că prin Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, polițistului i se conferă un statut special, determinat de îndatoririle și riscurile deosebite ale serviciului polițienesc, de restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți cetățenești, de răspunderea pe care o incumbă portul și uzul de armă, cu certe diferențieri față de ceilalți funcționari publici. Corelativ îndatoririlor specifice și restrângerii exercițiului unor drepturi și libertăți, prin statutul polițistului s-au legiferat unele drepturi bănești sau materiale, precum și măsurile de protecție socială de care pot beneficia polițiștii.

4.2.6. Având în vedere faptul că, potrivit art. 22 alin. 5 din Legea nr. 360/2002 "funcțiile și modul de salarizare ale polițiștilor se stabilesc prin lege" a fost elaborată O.G. nr. 38/2003. Partea reclamată învederează faptul că salarizarea personalului militar este reglementată printr-un act normativ distinct, elaborat cu luarea în considerare a specificului activităților derulate de către militari, inclusiv cei din sistemul de ordine publică și siguranță națională (jandarmi). Astfel, Legea nr.

138/1999 reprezintă actul normativ care statuează cu privire la acordarea drepturilor salariale, inclusiv cele suplimentare. Art. 3 din legea menționată anterior următoarele: cadrele militare în activitate și militarii angajați pe bază de contract au dreptul la o soldă lunară compusă din: solda de funcție, solda de grad, solda de merit, indemnizația de comandă, gradații și indemnizația de dispozitiv. Potrivit art. 2 din O.G. nr. 38/2003 poliștii au dreptul lunar la un salariu de bază compus din: salariul pentru funcția îndeplinită, salariul pentru gradul profesional deținut, gradații, sporul pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit.

4.2.7. Aspectele menționate mai sus relevă *de facto* că salarizarea celor două categorii de personal, militari și polițiști, se realizează în baza unor acte normative distincte. Motivul pentru care s-a optat pentru o atare delimitare rezidă în specificitatea activităților derulate la nivelul celor două categorii de personal, astfel Poliția Română și Jandarmeria Română fiind structuri diferite, având misiuni diferite, cu personal care face parte din categorii profesionale diferite, se bucură de reglementări distincte, inclusiv în ceea ce privește salarizarea.

4.2.8. Referitor la *sporul de fidelitate*, partea reclamată arată că temeiul legal pentru acordarea acestuia se regăsește în art. 6 din O.G. nr.38/2003, scopul acordării unui atare drept salarial suplimentar rezidând în compensarea funcționarilor publici cu statut special care și-au desfășurat activitatea în calitate de militar, polițist, funcționar public sau personal contractual. Condiția acordării acestuia se regăsește în chiar articolul menționat și anume că persoana în cauză să-și fi desfășurat activitatea în funcția de militar, polițist, funcționar public sau personal contractual.

4.2.9. Ministerul Administrației și Internelor subliniază faptul că petentul nu a beneficiat de sporul de fidelitate pe perioada cât și-a desfășurat activitatea în calitatea sa de jandarm deoarece un astfel de drept salarial suplimentar nu a fost prevăzut de legea specială care reglementa drepturile salariale ale jandarmilor, dar luând în considerare tocmai perioada de 17 ani cât a fost jandarm, prin raportare la art. 6 din O.G. nr. 38/2003, acesta a beneficiat, de la momentul 01.06.2010 de respectivul spor, tocmai în virtutea acestui element.

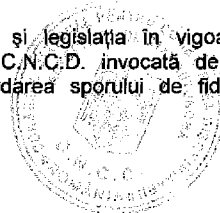
4.2.10. Partea reclamată arată că referitor la acordarea *sporurilor*, primelor, indemnizațiilor, Curtea Constituțională a României a decis faptul că acestea se încadrează în sfera drepturilor salariale suplimentare ce nu sunt garantate prin Constituție (Decizia nr. 314/2003). Instanța de contencios constituțional a precizat că legiuitorul este singura autoritate competentă să le acorde și să stabilească beneficiarii, precum și conținutul lor, cu condiția să nu instituie privilegii sau discriminări în cadrul categoriilor de persoane aflate în situații identice. Acordarea prin lege a anumitor drepturi se face în considerarea unei multitudini de aspecte de natură economică, socială, profesională etc. Potrivit doctrinei și jurisprudenței constituționale, principiul egalității în fața legii, instituit de art. 16 din Constituția României, republicată, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De asemenea, *principiul egalității nu presupune uniformitate, ci permite soluții legislative diferențiate pentru situații diferite*. De aceea, el nu exclude, ci presupune soluții diferite pentru situații diferite.

4.2.11. Având în vedere considerentele de mai sus, partea reclamată concluzionează că, în speță, nu se poate reține existența unei fapte de discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul face referire la neacordarea sporului de fidelitate personalului militar din structurile de apărare națională prin Legea nr. 138/1999, așa cum s-a acordat poliștilor prin O.G. nr. 38/2003.

5.2.1. În drept, examinând conținutul petiției și legislația în vigoare și dezbătând excepția de neкомпetență materială a C.N.C.D. invocată de MAI, Colegiul director reține că petentul face la neacordarea sporului de fidelitate

personalului militar din structurile de apărare națională prin Legea nr. 138/1999, așa cum s-a acordat polițiștilor prin O.G. nr. 38/2003. Astfel, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.2.2. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.2.3. Având în vedere Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, precum și faptul că salarizarea celor două categorii de personal, militari și polițiști, se realizează în baza unor acte normative distincte, Colegiul director apreciază că, C.N.C.D. nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative, fiind depășite atribuțiile stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare și admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D.
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

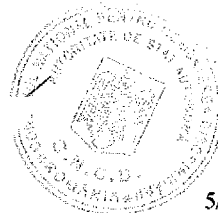
VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN - Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA - Membru (

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Motivale de fapt și de drept redactate C.I.

Tehnoredactat D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

